

MŪSU LIETUVA

BIBLIOTEKA

NR. 27 (1916) - SEMANÁRIO - 1985 - LIEPOS - JULHO 11 D. Cr. 700 R. Juatindiba, 28 - Pque. da Moóca - 03124 SAO PAULO, Tel. 273-0338

VÉLIAVOS UŽ VARTŲ

Pradedant Helsinkio akto peržiūros konferencija Otavoje, ant aukštų stiebų buvo iškeltos 35-kių dalyvaujančių valstybių véliavos, skelbiančios, kad šioje vietoje rūpinamasi žmogaus teisių įgyvendinimu. Lietuva, Latvija ir Estija yra šalys, kur net elementariausios žmogaus teisės yra sutryptos, tačiau jų véliavos nebuvo iškeltos, nors tuo reikalu buvo teirautasi pas atitinkamą pareigūną. Gavus atsakymą, jog Baltijos kraštų véliavų iškėlimas priklauso nuo vienbalsio konferencijoje dalyvaujančių valstybių sutikimo, buvo aišku, jog tai beviltiškas dalykas. Tada Kanados baltiečiai rado kita išeitį — jie iškėlė véliavas už konferencijos rūmų, už jų užtvaros netoli plevėsujančių oficialių véliavų. Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybių véliavas laikė ištisą dieną savo rankose lietuvaitė, latvė ir estė. Kadangi tai buvo baltiečių demonstracijos diena (gegužės 8), tos rankose laikomos véliavos atkreipė daugelio praeivių ir konferencijos dalyvių dėmesį. Lietuvos véliavą laikė ryžtinga jauna studentė. Tai buvo simbolinis mostas, liudijantis žmogaus ir tautos teisių pažeidimus jos tėvų žemėje. Lietuvos véliava už konferencijos rūmų vartų rodė, kad jai nėra vietos laisvųjų tautų rūmuose.

Tasai simbolinis véliavų protestas išreiškia dabartinę Baltijos valstybių būklę. Jos tebėra Sovietų Sąjungos okupuotos, aneksuotos, jų gyventojai pavergti. Niekas iš ten negali dalyvauti tarptautinėse konferencijose kaip savo vyriausybės atstovas. Belieka išsivija, kuri taip pat negali atstovavimo titulu patekti į tokias valstybines konferencijas — ji paliekama su savo véliavomis už vartų. Tai nėra lengva pozicija, tačiau reikšminga. Jinai įgalina laisvąją išsiviją belstis į konferencijų vartus, posėdžių salių duris ir priminti pasauliui, kad ištremtieji už vartų yra nuskriausti ir laukia skriaudos atitaisymo. Taip įvyko ir su šia Helsinkio akto peržiūros konferencija Otavoje. Likę už vartų baltiečiai demonstravo gatvėse, įteikė atitinkamus raštus dalyvaujančioms delegacijoms, informavo jas žodžiu, įrengė specialų informacijos centrą netoliese esančiame viešbutyje drauge su kitų pavergtų tautų organizacijomis. Darbavo si bene visų mūsų veiksmų atstovai, ypač Kanados Lietuvių Bendruomenės visuomeninių reikalų komisija, Lietuvių informacijos centras Niujorke, VLIKo ir PLB valdybos atstovai. Jų visu pa-

Sv. Tėvas Jonas Paulius II sveikina naujai išventintą kunigą EDMUNDA PUTRIMA šv. Petro bazilikoje Romoje 1985 metų birželio 2 d. Apeigas atliko pats šv. Tėvas, suteikęs kunigo šventimus 70-čiai jaunuolių iš įvairių pasaulio kraštų. Jis studijavo Romos universitetuose

Nuot. "L'Osservatore Romano"

stangos pasiekė tiek, kad JAV delegacijos pirmininkas R. Schifteris viešojoje savo kalboje konferencijos posėdyje iškėlė žmogaus teisių pažeidimus sovietų okupuotoje Lietuvoje. Tai buvo nemažas laimėjimas.

Iki šiol mūsų visuomenė, besirūpindama įvairiais reikalais bei renginiais, galbūt per mažai kreipė dėmesio į politinio pobūdžio žygius, palikdama juos veiksmų viršūnėm. Pastarosios be aktyvaus visuomenės dalyvavimo irgi negali visko atlikti. Pvz. demonstracijų atveju gausus visuomenės dalyvavimas yra būtinas. Be to, pastebėkim, kad prasidėjo stiprus baltiečių puolimas iš Maskvos ir jai talkinančių grupių. Jis vyksta įvairiais būdais: diplomatinis spaudimas į atitinkamų kraštų vyriausybes, karo nusikaltėlių jieskojimu, televizinėmis bei radijo programomis, spauda, atski-

rais leidiniais. Maskva, matyt, netekusi kantrybės dėl išsivijos veiklos, siekia ją sukombinuoti, pakirsti jos įtaką, ir tuo būdu ją "nuraminti". Tokios būklės akivaizdoje ir mūsų veiksniai, ir organizacijos turėtų sustiprinti savo budrumą bei plėsti politinę veiklą. To ypač reikia Kanadoje, kur politinėje srityje reikiama tikrai keletas mūsų tautiečių. Atėjo laikas praplėsti KLB visuomeninių reikalų komisiją, sudaryti jos padalinius atitinkame, nes ir ten reikiams mums palaikyti nuotaukos ryšium su spauda išpūstu karo nusikaltėlių jieskojimu. Taip pat ir visa bendruomenė turėtų ateiti į talką lėšomis bei aktyviau reaguoti į pasitaikančius išpuolius prieš mūsų spaudoje, televizijoje ir kitur,

"Tėviškės Žiburiai"

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 30.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273.0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 700,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz. 2500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Sibiro lietuvių poezija

BALSAS IŠ LAISVĖS KAPO

Teisingai sakoma, kad Lietuva tai žinomų ir nežinomų poetų kraštas, daininga šalis. Nuo neatmenamų laikų lietuviai, dar nemokėdami rašto, kūrė – dainavo eiles. Jose išreikšdavo savo vargus, rūpesčius, darbus, džiaugsmus, įvairius įvykius. Jautriais žodžiais, gražiomis, jų pačių sukurtomis melodijomis išreikšdavo savo jausmus. Dainos tai labai didelė mūsų kultūros dalis, geriausia, ką šioje srityje mūsų tauta yra sukūrusi. Vien tik tai Lietuvos Mokslų akademijos lietuvių kalbos ir literatūros institute yra sutelkta daugiau kaip 200,000 įvairių žanrų lietuvių liaudies dainų bei jų atmainų. Gal tikrai dešimt ar keliolika tūkstančių iš to didelio turto yra paskelbta įvairiuose leidiniuose, spaudoje. Bet ir lietuvių poetai į dainų lobyną yra įnešę labai didelį savo indėlį. Ir nūdien turime gerų poetų tiek okup. Lietuvoje, tiek išėivijoje. Jų poezijos rinkiniai, išleidžiami knygomis, ačiū Dievui, vis dar neretas svečias mūsų tarpe.

Lietuviai, žinomi ir nežinomi poetai, kūrė ir tebekuria net labai sunkiose gyvenimo sąlygose. Ir ne tik tai gyvendami laisvėje, bet ir sėdėdami kalėjimuose, koncentracijos stovyklose. Ne visi mūsų skaitytojai žino, kad mūsų kūrė ir Sibire, Vorkutoje, Taišete, Mordovijos, Intos, Krasnojarsko ir kitose koncentracijos stovyklose. Kūrė ten gyvendami, dirbdami sunkiausius darbus ir mirdami. Susirinkę būreliais dainuodavo ar bent niūniuodavo liūdnas lietuviškas daineles, dažnai jų pačių parašytas.

Tačiau Sibiro lietuvių dainos ligi šiol mūsų nebuvo pasiekusios. Ir tik tai 1980 m. buvo gautas rankraštis

"Balsas iš laisvės kapo", kuriame buvo užrašyti 245 eilėraščiai. Jų autorius – "Klajūnas" (tikroji pavardė mums žinoma). Rankraštis labai kuklus, vargingas. Eilės surašytos ranka ant labai plono popieriaus, naudojant sudėvėtą kalkinį popierių. Daugelis vietų neišskaitomos. Tik vienas kitas mūsų siškių ryžosi paskaityti šį vargingą rankraštį, neturėdamas kantrybės jį baigti. Bet Jonas Dainauskas, naudodamas padidinamąjį stiklą, o kartais ir kitas "laboratorines" priemones, rankraštį iššifravo, perrašė mašinėle ir tokiu būdu padarė jį išskaitomą. 245 eilėraščiai buvo "Klajūno" parašyti 1951-1967 m. Prie jų prisidėjo 150 eilėraščių, parašytų įvairių žinomų ir nežinomų, tebesančių gyvų ar senai žuvusių politinių kalinių poetų eilių, 1951-1956 metais. Žinomos ir kai kurių autorių pavardės: Jonas Najulis, Petras Braziūnas, Kazys Misiūnas, A.N., Ant. Petrikonis, Juozas Andrijauskas, mokytojas Gražulis, J. Ardzijauskas, mokytojas Bazilevičius, Mikailonis...

Sibiro lietuvių poezijos rinkineliui įžangą parašė vienas buvęs Vorkutos kalinys ir Akademinės skautijos leidyklos redaktorius Jonas Dainauskas. Minėtas kalinys, perėjęs sovietinių gulagų "bedugnę" ir turįs daugybę asmeniškų pergyvenimų, rašo: "Tai balsas anų dienų jaunimo – 1945-1956 metų lietuvių kankinių kartos. Tai balsas ir vieno lietuvių "Klajūno", pakartotinai kalinto, dabar uždaryto į psichiatrinę ligoninę, išdrįsusio dokumentais įrodyti Sovietų melus". O apie pačią poeziją šitaip rašo: "O iškankinta ir teisingumo vardan palaiminta pažemintųjų ir nuskriaustųjų poezija, surinkta iš plačių Sibiro plotų, kartu su "Klajūno" eilėraščiais, prasmukusi pro Sovietų pasienio sargybas ir muitines – kalbėk,

netylėk, pasakok. Tegu šita nepaneigiamą ir neužginčijama tiesą, kaip kraupi tikrovė iš lietuvių tragiškos praeities ir dabarties, tarytum dienoraštis, byloja mūsų tautos nuotaikas Sibire ir Sovietų Sąjungos "išlaisvintame" "Nemuno krašte", nes, poeto žodžiais, "Mums niekad neužmiršt Mordovijos Kraslago, Taišeto Trastos, Batsko, Angarlago, Kurbaso, Intos, Krasnojarsko... Ir viso šio baisaus gyvųjų karsto".

Buv. Vorkutos kalinys įžangoje rašo: "... niekam iki šių dienų nepavyko taip gerai paslėpti skaičių ir vardus milijonų nužudytų, nukankintų, nepakeliamo priverčiamo darbo bado ir kasyklų, – kaip jiems – neaprépiamų Sibiro plotų valdovams. Į tuos plotus juk niekad neužklys joks užsienio korespondentas, aukų kapinių apimties nesužinos niekas. Tik, "Klajūnas" teisingai pavaizduoja tos imperijos valdinių gyvenimą... "Laisvės pasaulis" to genocido nemato ir nenori apie jį žinoti. Bet to rinkinio eilėraščiai teisingai demaskuoja TSRS tariamo "socialinio teisingumo" aureolę, o tai pagal KGB "teisėtvarką", Sovietuose yra nedovanotinas nusikaltimas".

Mes išėiviai, gyvendami laisvės krašte, žavimės mūsų tremtinių pasiaukojimu, bet "žavėtis" jais – yra vienas dalykas, o būti jais kitas. Taigi gerai, kad skaitydami šį poezijos rinkinį turėsime gerą progą prisiminti šurpiąją mūsų tautos tragediją ir kartu su tėvynėje ir Sibiro tremtyje tebegyvenančiais tautiečiais nuryti sūrią skausmo ašarą.

Ne šio rašinio uždavinys cituoti eilėraščius ir atpasakoti jų turinį: pustrečio šimto 418-os trumpučių ar ilgesnių eilėraščių rinkinį reikia kiekvienam lietuviui paskaityti, kad galėtumėm bent dalinai prisiminti šurpų mūsų tautos likimą.

Sekant mūsų gyvenimą išėivijoje, susidaro įspūdis, kad mūsų veiksniai neseka okupuotosios Lietuvos ir tremtinių gyvenimo, nepadedą kovojančiai ir kenčiančiai Lietuvai, jos žmonėms, dar gyviems ir mirusiems tremtiniams. Jie taip pat nesirūpina ir iš okupuotosios Lietuvos pasiekusių raštų leidimu. Gerai, kad atsiranda kitos institucijos, kurios jį darba atlieka.

Čia reikia pagirti Akademinės skautijos leidyklą, kuri jau šešiais tomiais išleido 30 pogrindžio "Aušros" numerių. Prie jų išsirikiavo ir "Balsas iš laisvės kapo", papuoštas prasmingu nežinomo dailininko (ar dailininkės) pieštu viršeliu – spygliuotų vielų užtvara raudonos spalvos fone, b.kv.

DRAUGAS

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1286

LIETUVIAI PASAULYJE

PRANCŪZIJOJE

JAUNOS VILTYS

Paskaitęs kai kurioje prancūziškoje ir net lietuviškoje Europos spaudoje straipsnius apie mūsų "Žvaigždę", aktorę ir autorę Karoliną Nendrę Masiulytę, norėjau daugiau ją pažinti ir taip pat supažindinti Pasaulio lietuvių skaitytojus su jos nors dar ir trumpa, bet kiek jau turtinga karjera.

Karolina yra jau antros kartos paryžietė, čia gimusi ir augusi. Dar būdama maža, savo deklamavimu ji pajvirindavo Paryžiaus lietuvių ruošiamus vakarus – minėjimus. Ji ir dabar aktyviai dalyvauja Lietuvių Bendruomenės veikloje. Priešingai kai kuriems aktoriams, pasiekusiems tam tikro pasisekimo, ji didžiujasi savo lietuviška kilme ir pavarde. Gimusi Paryžiuje, ji norėjo arčiau pažinti Lietuvą, kur lankė Vilniaus universiteto vasarinius kursus. Jos kelionės aprašymas buvo oremituotas Kanados lietuvių jaunimo surengtam rašinių konkurse.

Baigusi Ste Marie de Passy kolegiją, ji studijavo literatūrą Sorbonos universitete ir po to, įsigijusi gerą dramatinės artistės pagrindą Charles Dulin studijoje ir Rue Blanche konservatorijoje, pradėjo sėkmingai reikštis scenoje ir televizijoje.

Prancūzų publikai Karolina daugiausiai yra pažįstama kaip savo pačios sukurtų humoristinių škių vaidintoje populiariose Bouvard teatro programose, perduodamose per Prancūzijos televiziją. Tės programos žiūrovų skaičius siekia net iki 16 milijonų.

Karolina taip pat vaidino savo pačios sukurtus škius savo vienos moters spektaklyje "On'e woman schow" Paryžiaus Sou'Pap kavinės teatre. Antrąjį panašų spektaklį "Vanagas ant balkono" Karolina vaidino Comedie Italienne teatre, ta proga virtusiam beveik lietuviškos komedijos teatru, nes j veiksma buvo įtrauktas vienas lietuviškas personažas, dainuojantis mūsų liaudies dainas.

Ji nuolat dalyvauja įvairiuose šventi-

Lietuvaitė Paryžiaus scenų aktorė Karolina Nendrė Masiulytė.

niuose "gala" pasirodymuose, atostoginiu vaidinimu Prancūzijos Rivjeroj, transliuojamų per televiziją (1983) ir kituose Paryžiaus teatruose, kaip St. Georges teatre 1984 m. Ji taip pat buvo pakviesta dalyvauti Šveicarijoje Pully humoro festivalyje ir vėliau Confians Ste. Honorine, netoli Paryžiaus, kavinės teatro festivalyje.

Dabartiniu metu jau trečias mėnuo Karolina vaidina komedijoje "Dvigubas židinyš" Paryžiaus La Potinere teatre. Šio spektaklio 50-tasis pastatymas jau buvo atšvėstas ir atrodo, kad publikos netruks net iki 100-tojo.

Teatry kritika ją vertina ne tik kaip artistę, bet ir kaip autorę. Pacituosim tik keletą atsiliepimų apie jos pačios parašyto ir vaidinto spektaklio Pully festivalyje "Kodėl tai taip":

La Suisse – "Per kelis škius ji nusako sunkius egzistencijos momentus ir... nuogaštis virsta humoru. Išsamus, jautrus, kandantis tekstas eina tiesiai į širdį".

24 heures Lausanne. Po dideliu antgalviu ir stambiu šriftu – "Šio vakaro emocija... publika užtarnautai sukėlė skambių ir entuziastiškų ovacijų Karolinai, kuri keliais škičiais patvirtino stebinantį scenos valdymą. Kokia asmenybė. Karolina sugeba paversti juokais pačias įkyriausias kasdienes emocijas...".

Karolina turi planų iš teatro scenos ir mažojo ekrano žengti ir į didįjį ekraną. Ji yra parengusi scenarijų fantastiniam filmui lietuviška tema. Reikėtų tikėtis, kad kuris iš mūsų lietuvių filminkų-kinematografininkų tuo susidomėtų. Juk teatras, pagal Balčikonį, yra tautos kultūros ugdyla, o kino teatras – taip pat.

"Pasaulio Lietuvis"

Alfonsas Maldonis

GIESMĖ APIE DUONKEPĘ KROSNĮ

*Kiekvianss namas turėjo krosnį.
Mama kūreno krosnį kas rytas.
Nuo jos senelis, būdavo, kosti,
Nuo jos broliukas kaip žirnis ritas.*

*Tenai gyveno svripliai ir musės,
Kurios per žiemą išlikti stengės.
Krosnies bijojo ir vėjo gūsis,
Lekias nuo durų ar nuo palangės.*

*Ten ir slėtuvė, ten ir pagusda
Po mamos barnio ar tėvo diržo.
Būdavo, blyną mama paduoda,
Kiek pasistiebus, pro mūrio viršų.*

*Kvepia svogūnai, barško aguonų
Sėklinės galvos po juodu balkiu.
Kol šilo krosnis, kol kepė duona,
Jaunas ir senas nejuto alkio.*

*Pasakas sekėm, tymuos klejojom,
Šunvotes šildėm ant šilto molio.
Klausėm, kaip naktį žmonės giedojo
Giesmes skrynelėj gulinčiam broliui.*

*Sako, ir kaimas užmiršta krosnį...
Tai kur tos marčios duonelę kepa?
Kur gi seneliai per naktį kosi?
Kur jie anūkams pasakas seka?*

(Alf. Maldonis, gimęs 1929 m. Naujaplen-
tos k. Daugų vls. Alytaus apsk. Mokėsi Aly-
taus ir Vilniaus gimnazijose. 1954 m. baigęs
lietuvių k. ir literatūros studijas Vilniaus uni-
versitete. Grūžinės literatūros leidyklos redak-
torius. 1962-1970 buvo "Vagos" leidyklos
vyriausias redaktorius. Poeziją – savo kūrybą
pradėjo spausdinti nuo 1956 m. Lyrikas, vaiz-
duojas savo poezijos audiniuose Dzukijos my-
limą kraštą...) Paruošė Halina Mošinskienė.

CURSO **AUDIOVISUAL**

**DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDENCIA**

Facilidade de aprendizado – Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Rua Juatindiba, 28

Fone: 273-0338

03124 São Paulo, SP.

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

DR. ELIZIEJAUS DRAUGELIO ATSIMINIMAI

PO PERSILAUŽIMO

"Peržiemavojęs" ketvirtoje klasėje, aš sėkmingai įžengiau į penktą. Man suėjo jau 17 metų; aš jaučiausi kuone pusvyrius. Sumažėjo ir knygų skaitymo manija. Aš pradėjau imti knygas ir iš fundamentalinės bibliotekos. Jau labiau patiko knygos rimtos: istorinio pobūvio, geografijos, keliūnių aprašymai, žemės sąigalių tyrinėjimai. Tokių jau negalima buvo ryte ryti, kaip skystokus, daugiau seksą erzinančius romanėlius, arba Cherloko Cholmsio nuotykius. Keitėsi ir būdas.

Jeigu ligi 4-5 klasės mano klasės draugų buvo nemaža nuoširdžių tikinčių berniukų, tai vėliau jie arba įstojo į dvasišką seminariją, arba neturėdami pakankamai mokslui lėšų, grįžo pas tėvus į kaimą.

Tokių būdu vėliau aš netekau vienminčių ir likau lyg atsiskyrėlis, vienišas. Žinoma, negalima būtų pašakyti, kad dabartiniai mano bendraklasiai būtų buvę aiškūs bedieviai, kovoje prieš katalikų bažnyčią, tikėjimą. Ne, bet buvo kas kita. Mano bendraklasiai, kaip pavyzdžiui J. Papečkys, T. Ješmantas, P. Klimas, M. Mickus, V. Žilinskas, V. Tercionas, Butauskas, Totorius, Civinskas, Kruvelis, Budreckas, Dabrila, Valaitis, Akietaitis, Adomaitis, Anckaitis, Kasakaitis, Senkus ir dar keliolika kitų, kurių dabar jau neprisimenu buvo katalikai; eidavo sėkmadieniais ir į bažnyčią (tiesa, mus rykiuotėje palydėdavo gimnazijos "fiskalai", arba vienas-kitas mokytojas katalikas kaip Pajevski, Vlošaki); bažnyčioje vieni melsdavomės iš maldaknygių, laike pakylėjimo ir suklaupdavom, tačiau jau buvo ir tokių, kurie atsivertę logaritmų lentelių knygutę studijuodavo. Ir buvo patogu įmituoti pamaldumą, nes toji knygutė buvo maldaknygės formato...

Kiti mėgo pastudijuoti ir gimnazisčių būti, kurios panašiai buvo atvartotos, tačiau jau priešingoje (atseit — moterų) pusėje buvo išrykiuotos. Tačiau nuoseklių, logiškų, net moksliskų kun. dr. M. Gustaičio pamokslų visi įdomiai klausydavom. Tas rimtas, mokytas, gilus patriotas ir poetas darė teigiamo įspūdžio. Ne vienam mūsų išsklaidė tikėjimo abėjonų rūką. Kas buvo sugadinta pirmtako lenkoma-

no kun. Michnevič, parnažu nyko, gerėjo. Ir vienas kitas rusų mokytojas savo pašaipa arba ir neigiamu posakiu šaldė mūsų tikėjimą. Ypač pasižymėjo nesimpatingas rusų istorijos mokytojas Kosorotov: jis stačiai ciniškai tyčiojosi iš popiežių, kai kurių dogmų (neklaidingumo), bet stipriausias jo "mokslo" arkliukas buvo — pasijodamas šventos inkvizicijos amžiais. Na, ką gi? Istorikas ir istoriskus argumentus vartoja. Gal jo ir teisybė? ... Tačiau mes nelabai juo tikėjom, nes jo nekentām. Matyt mūsų nusistatymą jis nujautė, nes dvejetukų pildavo į valias.

Visai kas kita gimnazijos direktorius Benediktov; irgi rusas, tačiau savo tikėjimą gėrbė ir jo laikėsi. Jis dėstė mums aukštesnėse klasėse logiką, psichologiją ir filosofiją. Kartą savo pamokoje jis akcentavo Dievo būtinumą ir įrodinėjo tikėjimo reikalingumą. Matyt jis buvo rimtas filosofas ir savo tautiečio Solovijevo įtakoje. Kaip tai ne keista, tačiau šito maskoliaus žodžiai mus labiau paveikė, daugiau įtikino, negu kapelionų išvadžiojimai. Mat jau giliai buvo įamigęs "pirmievių" raugas, kaip "kunigai privalo taip sakyti, kaip popiežius liepia".

O čia, štai tau, kad nori... kalba rusas, ir dar mokytas, ir kalba panašiai, kaip kunigai, nors popiežiaus autoriteto ir nepripažįsta... Taigi direktoriaus pamokos mane (ir daug kitų) dar labiau sustvirtino tikėjime ir man buvo lengviau kirstis su draugais kurie pašiepavo kunigus (ilgaskvernčius), davatkas, tyčiojosi iš stebuklių (pasakos), užginčydavo, net paties Kristaus buvimą, arba jo dieviškumą. Esą, paprastas žmogus, kaip ir indų jogai, kurie irgi galėjo daryti įvairius "stebuklus": mėnesiais ištyverti be valgio ir gėrimo, arba užsukę virvę į debesį, ta virvę galėjo sluogti aukštyn ir net išnykti žiūrovų akyse ir tt.

Aišku, kad su tokiais bendraklasiais galėjome bendrauti tik pamo-

ky paruošime, arba pasikalbant apie gimnazijos naujienas, apie mokytojus, na dar vieną — kitą tautiško atgimimo pareiškimą. Ir tik vėliau po metų — kintų atsirado binnazistų panašios manajai dvasiai ir aš su jais susidraugavau. Tai Vytautas Endziulaitis, Z. Star. Radzevičia (ne mokinyš) ir Pranas Eovydaitis (išlaikė eksternu egz. Marijampolės gimnazijoje. Tai būsimieji ateitininkai, kurie jau Maskvoje sudarė atkū judėjimo branduolį.

Mūsų oponentai pasidavę pirmievių įtakai sudarė kitą sambūrį — "aušrininkų", kuris taip vadinosi dėl leidžiamo žurnalo "Aušrinės". Jie turėjo savo užnugarį Valstiečiuose Liaudininkuose, socialistuose, na ir bendrai tariant — "pirmieviuose".

Skilimas buvo būtinas, jis įvyko, nes galų gale turėjo įvykti: nes ne galima gi buvo savo gilus katalikiško tikėjimo dėsnius paties Dievo apreikštus iškeisti į socialistų išgalvotus, nerimtus laikinojo pobūdžio ir nuolat besikeičiančius svaichiojimus.

Kas vėliau ir pasitvirtino: bedieviai tapo "pirmieviais", tiek socialistais, o toliau jau čia pat atsirado komunistai, kurie viską apvainikavo bolševizmui.

Gi šitie suvirškino ne tik savo naturalius "priešus" — katalikus (ir aplamai tikinčiuosius), bet ir savo gimdytojus bei globotojus pirmievių ir socialistus.

Tačiau apie tai vėliau

BIJO SENIAI MIRUSIO

Nepatikėsite, kad prieš 500 metų mirusio asmens bijotų modernių laikvaldovai. Tokio asmens išsigando Lietuvos komunistų partijos vadai. Tas asmuo yra šventasis Kazimieras — Lietuvos Globėjas, kurio jubiliejų atžymėti Lietuvos tikintiesiems trukdė ateistų valdžia. — Šitaip rašo Amerikos Newarko arkivyskupas Peter Gerety Newark savaitraštyje "The Advocate". Remdamasis LKB Kronika skaitytojus supažindina su Lietuvos persekiojimais ir Lietuvos katalikų rezistencija. — Persekiojimai pralaimi mūsų jam dar neprasidėjusio arkivyskupas. Lietuvos žmonės nežino ir tai yra jų viltis.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

Dr. Petras Mačiulis

ŽVILGSNIS Į PRAEITĮ SOVIETŲ RUSIJOS ULTIMATUMAS LIETUVAI

Buvęs Lietuvos Respublikos konsulas São Paulo mieste, nuo 1935 metų vidurio, buvo perkeltas į Užsienio Reikalų Ministeriją, kur ėjo aukštas atsakomingas pareigas iki Sovietų Rusijos okupacijos. Jis dalyvavo pirmojoje Nepriklausomos Lietuvos delegacijoje, vykusi į Maskvą. Jis buvo vienas iš geriausių liūdininkų, kaip vyko Lietuvai primestas ultimatus. Pasitraukęs į Šiaurės Ameriką, parašė knygą "TRYS ULTIMATUMAI", kuri ten buvo išleista. Pirmasis Lietuvai primestas ultimatus buvo Lenkijos, kuri reikalavo užmegzti diplomatinius santykius, grąšindama panaudoti ginklo priemones. Sekantis ultimatus buvo primestas Lietuvai Vokietijos diktatoriaus Adolfo Hitlerio, reikalaujantis grąžinti Vokietijai Klaipėdos kraštą. Trečias ir paskutinis Lietuvai primestas ultimatus buvo diktatoriaus Stalino, kuris palaidojo Nepriklausomą Lietuvos Valstybę. Visi trys ultimatus smulkiai aprašyti minėtoje Dr. P. Mačiulio knygoje. Kadangi pats svarbiausias ultimatus Lietuvai buvo paskutinis, tai supažindinti "Mūsų Lietuvos" skaitytojus čia perspausdinsime ištiesi visą Sovietų Rusijos ultimatumą Lietuvai, taip kaip jis buvo patiktas Dr. P. Mačiulio "Trys Ultimatai" knygoje (Red.).

Neprašė nė pusės metų, kai Lietuvai buvo atimta Klaipėda, vokiečiai jau tykojo visos Lietuvos. Tykojo ir Sovietų Rusija, kuriai 1919-1920 metais nepavyko Lietuvos užimti ir čia įvesti diktatūrinę komunistinę tvarką. Du didieji kaimynai besiderėdami susitarė 1939 rugpjūčio 23 d. Maskvoje, kad Estija ir Latvija tenka Sovietų Rusijai, o Lietuva Vokietijai. Buvo žinoma, kad tarėsi, ir buvo taip pat žinoma, kokiais klausimais susitarė, bet niekas nežinojo to slapto sąmokslu. Abiem buvo pagrindas jį slėpti. Vokiečiam dar ir dėl to, kad jie atimdami Klaipėdą, buvo pasižadėję neremti Lietuvos užpuoliku. Savęs, matyti, nelaikė užpuoliku. Neatidavė ir Sovietų Rusijai. Bet tik tai vienam mėnesiui, Karui jau prasidėjus ir Lenkijos valstybei kritus, 1939 rugsėjo 28 antruo-

ju slaptu susitarimu Lietuva buvo užleista Sovietų Rusijai. Ir to niekas nežinojo. Paaikškėjo tik tai 1939 spalio pradžioje, kai visos trys Pabaltijo valstybės su ultimatumu reikalavimu derėtis su Maskva ir įsileisti raudonasias bazes. Po to parengiamojo pasiruošimo jau sekė 1940 birželio griežti ultimatus, kurie likvidavo visų trijų Pabaltijo valstybių nepriklausomybę. Sovietų Rusija pasiekė to, ko ji neatlaidžiai ir sukčiai buvo siekusi nuo 1919 metų. Verta mesti žvilgsnį į Lietuvos ir Sovietų Rusijos santykių raidą 1919 – 1939 metais, kad geriau suprastume, kaip Sovietų ultimatus atsirado.

AKIMIRKOS ŽVILGSNIS Į PRAEITĮ

Lietuvos politiniai santykiai su kitomis užsienio valstybėmis, taigi ir su caristine Rusija, netrūko su trečiuoju Lietuvos – Lenkijos padalinimu 1795 metais.

Kai po nevykusio 1863 m. sukilimo rusai lietuviams uždraudė spaudą lotyniškais raidėmis (1864 – 1904), visame krašte prasidėjo pogrindžio kova, pagrįsta dviem rimtais motyvais: tautiniu ir religiniu. Tos kovos su rusiškuo-

ju despotizmu metu kelias nuo Nemuno iki tolimo Sibiro buvo įšgrįstas lietuvių kaulais. Begabenant iš užsienio lietuvišką žodį, per anuos spaudos draudimo metus lietuvių žuvo arba Sibire atsidūrė tūkstančiai. Tai buvo Dovidio su Galijotu kova, bet ji laimėta.

Po rusų karo nesėkmės su japonais, lietuviams buvo grąžinta teisė naudotis viešai savo spauda. Vėliau po Vasario revoliucijos 1917, daug buvusių Rusijos imperijoje pavergtų tautų pasiskelbė nepriklausomomis. Tų laimingųjų skaičiuje buvo ir Lietuva, pasiskelbusi nepriklausoma Vilniuje 1918 vasario 16. Dar po ketverių metų jau buvo priimta nariu Tautų Sąjungon ir viso kultūringo pasaulio pripažinta de jure. Pripažinta ir Sovietų Rusijos, kuriai nepavyko pratęsti rusiškojo despotizmo, nors ir to siekė, nes Lietuvos savanorių buvo atmušta. Užsimezgė tarpvalstybiniai Lietuvos ir Sovietų Rusijos santykiai.

Tarpvalstybiniai santykiai visais laikais grindžiami sutartimis. Sutarčių rušių yra daug. Vienos sutartys sudaromos neribotam laikui, kitos-terminuotos. Be šio pagrindinio paskirstymo, dar rušiuojamos į politinio, ekonominio, kultūrinio bei socialinio pobūdžio susitarimus, kurie, dažniausiai būna pasirašomi tik sutartam laikui, vadinasi terminuoti. Sutartys vadinamos bilateranėmis, jei saisto daug kraštų, jie jau laikomi tarptautiniais įsipareigojimais arba tarptautinėmis konvencijomis.

TAIKOS SUTARTIS SU SSSR 1920 METAIS

Pirma sutartis, kurią Lietuvos ir Sovietų Sąjungos įgaliotiniai pasirašė Maskvoje 1920 liepos 12, buvo taikos sutartis. Ji buvo neterminuota. Abi susitariančios šalys pripažino viena antros nepriklausomybę, nustatė abu kraštų skiriančią sieną, aptarė pilietybės klausimą, grąžinimą Lietuvos valstybės teritorijai priklausomų buvusios carinės administracijos dokumentų, archyvų, karo metu išvežto turto, išlyginimą karo

AZULEJOS IMBITUBA

JOÃO RIMŠA

Azulejos de todos os tipos e cores, para Indústrias, Hospitais e Residências.

REPRESENTANTE EM SÃO PAULO

PALADINO

Rua Clelia, 1668 – Lapa – Fone: 262-0322 – SP

metu Lietuvos teritorijoje nuostolių gražinimą, Lietuvos geležinkeliams priklausomų riedmenų ir t.t. Be to Sovietų Sąjunga ~~visiems~~ LAIKAMS atsisakė bet kokių teisių, kurias turėjo Rusijos Imperija į Lietuvos žemes ir tos dalies karo nuostolių, kurie tektų Lietuvai, jei būtų atlyginami, nes buvo pripažinta, kad karo eigoje Lietuvos teritorija buvo daugiausia nukentėjusi. Lietuvos – Sovietų Sąjungos sienos buvo nustatytos nuo Gardino pietryčiuose iki Dauguvos upės žiemuose su Lyda, Ažmena, Breslauja.

Abi šalys tą sutartį 1920 rugpiūčio mėnesį, ratifikavo, t.y. įstatymais numatytu būdu patvirtino ir geriems kaimyniniams santykiams palaikyti paskyrė savo atstovus: Lietuva – Jurgį Baltrušaitį Maskvoje, Sovietų Sąjunga – Akselrodą Kaune. Lietuva nuoširdžiai džiaugėsi, kad pagaliau didysis rytų kaimynas suprato ir pagerbė lietuvių tautos gyvybinius reikalus, bent dalinai atitaisydamas carų laikais padarytas Lietuvai skriaudas. Deja, vos pusmečiu praėjus, mūsų pasitikėjimas rytų kaimynu buvo skaudžiai pažeistas.

(bus daugiau)

MŪSŲ MIRUSIEJI

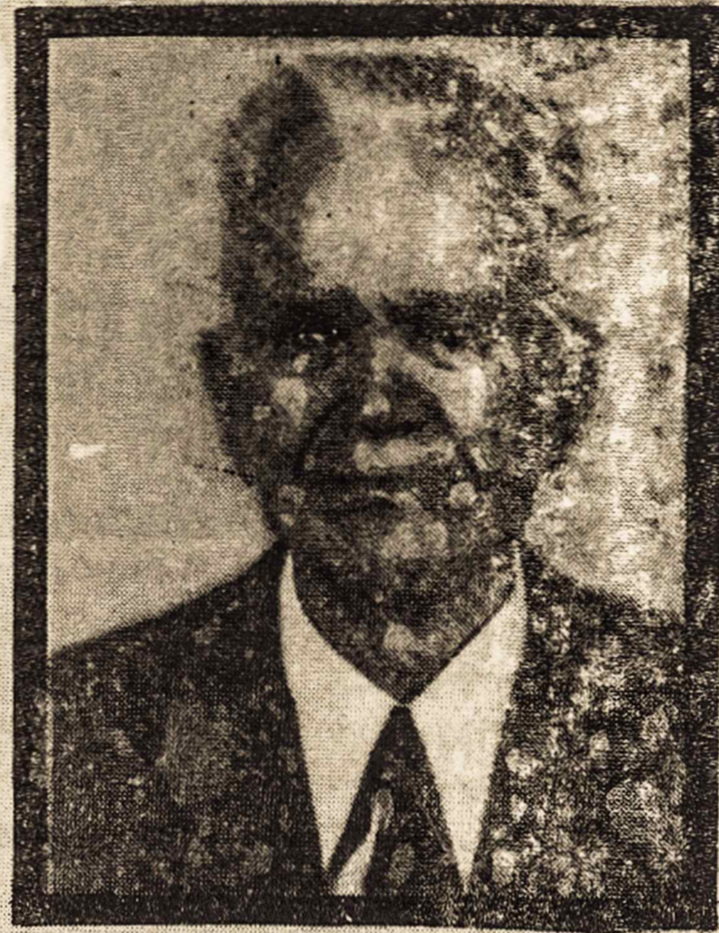

ANTANAS DROBELIS

mirė birželio 28 d. turėdamas 84 metus. Buvo kilęs iš Utenos ir Brazilijon atvyko 1928. Pradžioje gyveno Bom Retire, o paskui V. Zelinoj. Dirbo kaip mechanikas, o dabar kaip pensininkas, gyveno Pque.S. Lucas. Buvo vedęs Leonorą Motejūnytę ir užaugino sū-

nų Danielių, kurie vedė Al-dą ir turi 4 vaikus: Eduar-dą, Paulių, Danielių ir Re-giną.

Velionis dar buvo tvirtas, bet kritęs susilaužė koją ir buvo paguldytas Lapos ligoninėj. Buvo aprūpintas sakramentais. Buvo pašarvotas V. Alpinos šermentinėj ir sudegintas V. Alpinos krematoriume.

JERONIMAS LABUTIS

mirė staiga namų kieme birželio 30 d. Anūkas Jurgis ėjo į kiemą šauktis senelio pietų ir rado jį negyvą. Velionis buvo gimęs Graučiuose 1904.10.1. d. Brazilijon atvyko 1929 m. vienas palikęs Lietuvoj tėvus Joną ir Gragę bei 8 brolius. Pradžioj gyveno provincijoje, o paskui daug metų V. Formozoj, kur turėjo barą. Prieš kiek metų vedė Domicelę šv. Kazimiero parapijoje. Žmona mirė pernai gegužės mėn. Po žmonos mirties persikėlė gyventi su sūnum Jonu, marčia Hele-ge bei Andrey.

A.A. Jeronimas Labutis buvo darbštus, ramaus būdo žmogus. Kiek galėdavo, dalyvavo lietuviškuose parengimuose. Dar per Jonines bu-

vo Lituanikoj, kur linksmiai praleido sekmadienį.

Buvo pašarvotas V. Alpinos šermentinėj. Kun. Petras Rukšys laikė mišias prie karsto ir palydėjo į paskutinio poilsio vietą tose pačiose kapinėse. 7-tos dienos mišios buvo atlaikytos V. Zelinos bažnyčioje lieros 6 dieną. Sūnus Jonas ir šeima dėkoja visiems, kurie dalyvavo laidotuvėse ir mišiose bei reiškė užuojautą.

STASYS SIMANAVIČIUS

po ilgos ligos mirė liepos 3 d. Samaritano ligoninėj. Buvo gimęs Žardiškių kaimė 1906 m. ir į Braziliją atvyko 1929 m. Beveik visą laiką gyveno Ipirangoj. Buvo gabus stalius ir su tuo amatu gerai pragyveno. Linksmo ir nuoširdaus būdo, dalyvaudavo visuose lietuviškuose parengimuose ir šventėse ir buvo uolus "Mūsų Lietuvos" skaitytojas. Pastaraisiais metais sirgindavo, bet nuolat buvo prižiūrimas žmonos Adelės ir sūnaus Vyto. Prieš mirtį 3 savaites praleido ligoninėj. Buvo pašarvotas V. Marianos kapų šermentinėj. Kun. Petras Rukšys atlaikė mišias prie karsto ir palydėjo iki kapo, kuri šeima turi tose pačiose kapinėse. 7-tos dienos mišios buvo Sta. Candida bažnyčioje, Ipirangoj, liepos 9 d.

Liūdesy liko žmona Adelė, sūnus Vytautas ir marti Cecilija. Brazilijos dosni šėmė priėmė jo kūną, o Dievas teduoda jam amžiną ramybę ir džiaugsmą.

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO

MŪSU ŽINIOS

VYSKUPO VIZITAS P.AMERIKOJ

Sudariau provizorinį Pietų Amerikos lietuvių lankymo planą kuri Jums prisiunčiu, laukdamas Jūsų sugestijų. Aš norėčiau susitikti su galimai daugiau lietuvių ir, kur išėina, pravesiti savaitgalio susikaupimus.

Kaip jau anksčiau esu rašęs, sykiu atsivešiu Lietuvai skirtą Fatimos Marijos statulą pašventintą Pijaus XII ir jau apkeļiavusią daugumą lietuviškų kolonijų, išskyrus Pietų Ameriką.

Jeį pavyks gauti pavaduotoją, sykiu atvyks ir P.Amerikoje ilgai apaštalaves New Yorko Aušros Vartų parapijos klebonas kun. Vytautas Palubinskas.

Pietų Amerikai skiriu vasario ir kovo mėnesius, nes vasario 16 šv. Juozapo Parapija, São Paulo, švenčia 50 metų sukaktį, ir klebonas J. Šeškevičius kviečia joje dalyvauti, o balandžio mėnesį turiu kitus išipareigojimus. Manau pradėti nuo Venecuelos-Kolumbijos ir baigti Argentina:

1. Venecuela-Kolumbija - sausio 31-vasario 12
2. Brazilija - vasario 12 - kovo 4
3. Urugvajus - kovo 4-12
4. Argentina - kovo 12-26

Laukiu Jūsų pasiūlymų ir smulkesnio maršruto plano. Kaip minėjau, norėčiau aplankyti kiek galima daugiau lietuviškų kolonijų, bei susitikti galimai daugiau lietuvių.

Su geriausiais linkėjimais ir malda

Nuoširdžiai Jūsų Kristuje
Vyskupas Paulius A. Baltakis, O.F. M.

P.S: Laiškas siunčiamas:
kun. Aug. Steigvilai, MIC,
kun. Juozui Margiui, MIC,
kun. Juozui Šeškevičiui,
kun. Pr. Gavėnui, SDB, kun.
J. Giedriui, SJ ir kun. A.
Pėrkumui, SDB.

AČIU TAU...

Šiais 1985 metais Birželio mėn. 22 ar 23 dieną gavau pašto siuntinį. Atidarius voka radau knygą "Escritores Brasileiros". Na kagi turiu teisę parašyti kad "Crisa Lis Editora" gražiai atspausdino ir irišo šią knygą sveikinu ją už labai gražų ir švarų darbą. Nors aš nelabai turiu kantrybės skaityti poezijos. bet ši kartą prisiverčiau ir perskaičiau "Escritores Brasileiros" knygos visus eilėraščius ir pripažįstu kad kiekvieno asmens širdies skaus-

LIETUVIŲ ŠEIMOS KALBA YRA
LIETUVIŲ KALBA

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K.BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUG DAUG DAINELIŲ

Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ - Senų ir naujų dainų rinkinys

GEGUŽINĖ - Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai

ŽAVINGOS NAKTYS - Visų mėgiama šokių muzika

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juatindiba 28 - Pque da Moóca - Fone 273-0338

LIETUVIŲ BRAZILIJOS BENDRUOMENĖ

K V I E Č I A

Į DARIAUS IR GIRĖNO MINĖJIMĄ

L I T U A N I K O J

1985 m. liepos 21 dieną

P R O G R A M A:

10 val. - Mišios

11 val. - Vėliavų iškėlimas.

Akademinė programa

Programą Išpildys Palangos

Skautų Grupė

Pietus atsivežti - Kepsniam veiks churrasqueira. Gėrimų bus galima gauti vietoj.

mas ir džiaugsmas yra išliejami poezijos posmuose. Devyniasdešimt devyni brazilų tautos rašytojų ir poezijos mėgėjai išlieja savo širdies skausmus, džiugesius Dievui, Tėvynei ir artimui savo parasytuose poezijos posmuose kurie randasi "Escritores Brasileiros" knygoje. Bet šimtasis poezijos mėgėjas yra mano ir daug lietuvių pažįstamas tai būtent Meldutis Laupinaitis, jojo poezija "Quando" 79-tame puslapyje "Escritores Brasileiros" 1985 metų knygoje. Sveikinu Tave Gerbiamas Melduti už tokį didelį darbą ir linkiu nenuleisti rankų ir kiek gali ir sveikata leidžia, skelbk ir toliau lietuvių ir Lietuvos vardą vietinėj brazilų spaudoje. Ačiu Tau Melduti už dovaną.

Antaras

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ

VEIKLOS KALENDORIUS

Liepos 14: Šventkelionė į Aparecidą

Liepos 20-28: Skautų stovykla Litanikoj.

Rugpiūčio 4: Tėvo Dienos minėjimas Sajungoj.

Rugpiūčio 11: Kunigo Diena šv. Kazimiero pjoj.

Rugpiūčio 28: Šv. Kazimiero konkurso premjavimas.

Rugsėjo 8: Šilinė - Tautos šventė (šv. Kazimiero parapijoj).

Rugsėjo 22: Pavasario šventė Litanikoj (BLB)

Spalio: Spaudos diena

Lapkričio 10: BLSajungos įsteigimo minėjimas.

Gruodžio 31: Maujųjų Metų sutikimas Sajungoje.

MŪSŲ ŽINIOS

PABRANGO ML. PRENUMERATA

Brazilijos metinei inflacijai pasiekus 230% mūsų laikraščio prenumeratos kaina labai atsiliko, taigi dabar reikia "atitaisyti" kainas. Nebūtų taip bloga jeigu tik popieriaus, rašalo ir kitos kainos kiltų, bet pasirodė ir kitų problemų. Prieš mėnesį sugedo spaustuomenės mašina, kurios galims pakeisti reikėjo išleisti 3.600.000 kruzeirų, o dabar yra sugedusi reklamoji-rašomoji mašinėlė, kuriai pataisyti reikės 5.700.000 kruzeirų. Mes tikimės, kad ML skaitytojas suprās mūsų sunkią padėtį ir mums ateis į pagalbą. Mes ypatingai prašome tų ML skaitytojų kurie yra atsilikę su prenumeratos apmokėjimu. Aišku, tas mūsų problemos neišsprės, bet bent dalinai palengvins.

Dabartinė metinė prenumerata iki gruodžio mėnesio yra 60.000 kruzeirų, o atskiro numerio kaina 1.500 kruzeirų. Rėmėjo prenumerata 120.000 kruzeirų ir garbės laida 100.000 kruzeirų.

PREL. RAGAŽINSKO IŠLEISTUVĖS

Šio mėn. 5 dieną, "Vitus" restorane, S. Caetane, įvyko Prel. Pijaus Ragažinsko išleistuvės. Jis, šio mėn. 9 dieną, išskrenda į Europą. Aplankys ir Lietuvą.

Dalyvavo nemažas būrys tautiečių. Buvusieji ir dabartiniai choristai, viena iš Amerikos, ponia Ona Kuliesienė, Dr. Antanas Šaulys su ponia, rašytojas Henrikas Lošinskas Alves, tarp kitų kolonijos veikėjų, dalyvavo pagerbime. Iš viso, apie 40 tautiečių.

Nuotaika buvo tikrai lietuviška. Netrūko ir kalbų

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
PARDUODAMA
V. ZELINOS LAIKRAŠČIŲ KIOSKE,
AV. ZELINA, 831 ?

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJA

ANIELĖ DUTKIENĖ

Mielai ML skaitytojai bei rėmėjai širdingai dėkojame ir linkime geros sveikatos bei Dievo palaimos.

Administracija

linkėjančių laimingos kelionės ir greito sugrįžimo. Skambėjo lietuviškos dainos, buvusieji choristai turėjo progos susitikti su dabartiniais ir kartu dainavo iki pusiaunakčio. Niekas nenorėjo skirstytis. Jau labai seniai teko regėti toks lietuviškas ir linksmas pobūvis.

Buvęs

SUMAINĖ ŽIEDUS

Pereitą šeštadienį, liepos 6-tą dieną, N.S. da Esperanča Bažnyčioj, sukūrė šeimos židinį CRISTINA BAUŽYTĖ su inžinierium JOAQUIM SANTOS MONTEIRO.

Jaunoji Kazio ir Helenos Godliauskaitės Baužių dukterė, baigusi Pedagogės kursą U.S.P. universitete.

Vestuvių apeigos praėjo labai kilnioje ir susikauptimo nuotaikoje.

Svečių buvo pilna šventovė, palyda - nuostabiai didesnė pusė lietuviai.

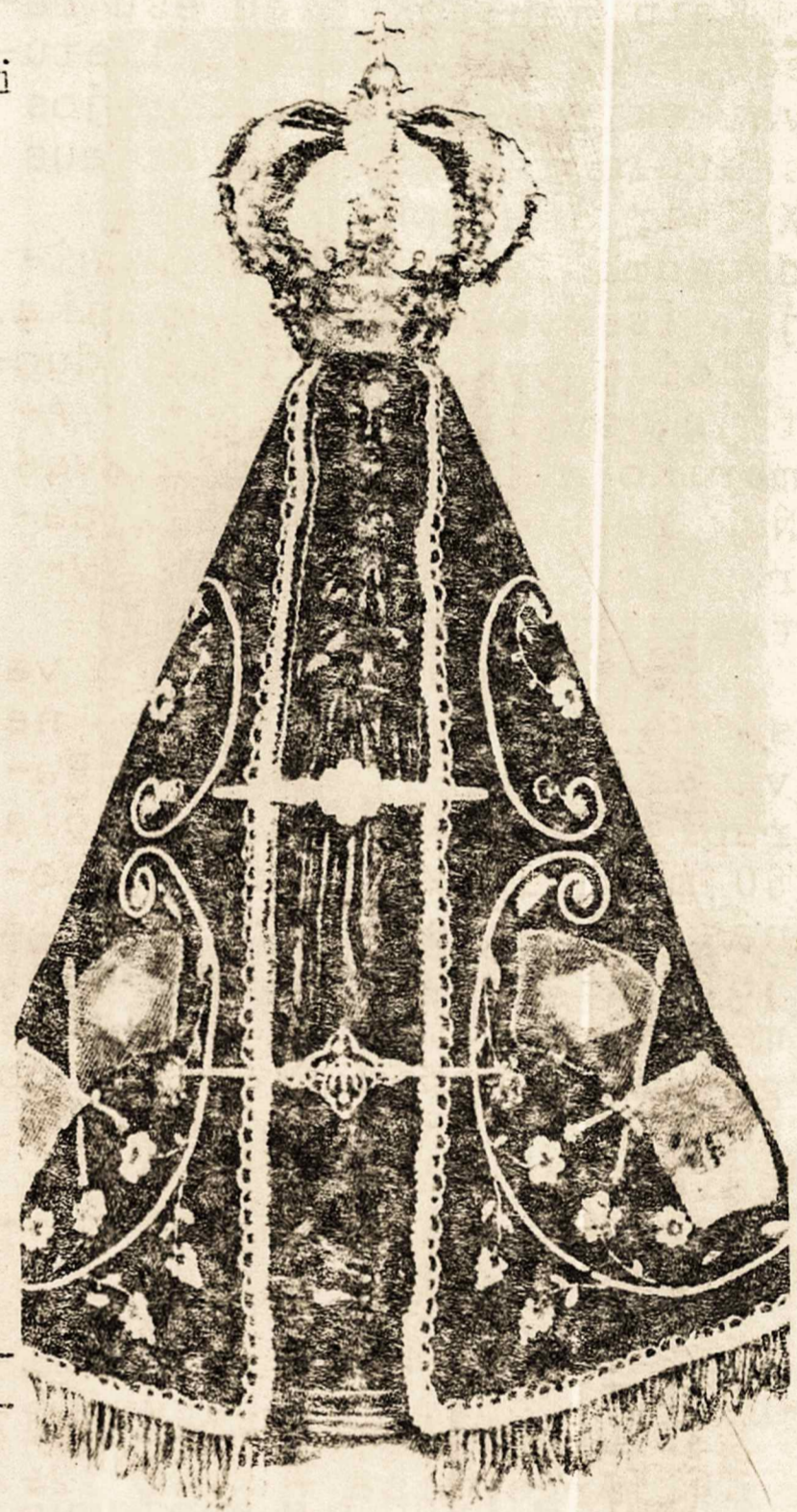
Dalyvavo Prelatas Pijus Ragažinskas, Bendruomenės ir Sąjungos pirmininkai. Lietuviai iš S. Caetano, Aguas de Lindoia, Campos do Jordão ir iš kitų vietovių.

Civilės ceremonijos svotais buvo jaunosios dėdė - Algirdas ir Helena M. Baužiai.

Vaišės įvyko "Mao" Buffete, didžiai iškilmingai su ruošta jaunosios tėvų rūpesčiu. Jaunieji išskrido į "Medaus mėnulį".

Linkime jaunai porai saulėtų ir laimingų gyvenimo dienų, kad Aukščiausias laimintų ir lydėtų visą jų gyvenimą, džiugintų tėvus, draugus ir visą šeimą.

A.V.T.

Brazilų Tautos Eucharistinio Kongreso klimato prisimenant 45 Lietuvos kančios metus Lietuvių Šventkelionė į Aparecidą liepos (julho) 14 dieną 10,30 val. Šventovėj Mišios už Lietuvą, kurias laikys Aparecidos arkivysk. Dom Geraldo.

Informacijos ir bilietai:

Ant. Rudys - tel. 216-7880

Šv. Juozapo p-ja: 63-5975

Šv. Kazimiero p-ja: 273-0338

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338